

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Доста је било
14. новембар 2016. год.
Београд

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

15/10

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	160-2675		

1/6

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о спречавању насиља у породици**, подносим следеће:

I А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о спречавању насиља у породици у члану 3. мењају се ставови 1. и 2. тако да гасе:

“Спречавање насиља у породици састоји се од скупа мера којима се открива да ли прети непосредна или посредна опасност од насиља у породици и скупа мера које се примењују када је непосредна или посредна опасност откривена.

Непосредна опасност од насиља у породици постоји када из понашања могућег учиниоца и других околности произилази да је он спреман да у време које непосредно предстоји по први пут учини или понови насиље у породици. Посредна опасност од насиља у породици постоји када из понашања, односа могућег учиниоца према жртви и других околности произилази да се насиље спрема, припрема или организује у времену које предстоји.

Образложење

Предложеном изменом треба обухватити све оне случајеве у којима насиље наступа после дужег периода припреме као и поремећених односа који јасно индикују на насиље, а опасност није тако непосредна али је извесна. Овом одредбом треба проширити зону примене закона и на оне случајеве када учинилац системски и дуготрајније припрема насиље, мањим притиском и посредно врши насиље.

II АМАНДМАН

У члану 12. став 4. мења се и гласи:

“Приликом проучавања пријава коју је било коме поднела жртва насиља или из уочавање физичког или другог насиља на жртви надлежни орган је дужан да поступа са посебном пажњом”

Образложење

Непрецизним термином “препознавање” који је предвидео Предлагач одступа се како од духа Предлога закона који у првом члану Предлога афирмише спречавање насиља у породици тако и од прецизнијих правних института који су познати у законодавној пракси, те би овај став требало променити институтом поступања са посебном пажњом која је предвиђена системским законима и која неће уносити забуну у тумачењу као стандард “препознају”. Посебно што је препознавање ствар капацитета когнитивног апарата а посебна пажња је правни стандард који је познат и судској пракси и значи вишу стручну и професионалну пажњу.

АМАНДМАН III

У члану 17. додаје се став 4. тако да гласи:

“Министарство правде и Министарство унутрашњих послова у сарадњи са Републичким јавним тужилаштвом ће донети Правилник о процени и вредновању процене ризика у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.”.

Образложење

С обзиром на то да је Предлогом закона и то ставом 2. члана 15. предвиђено низ радњи које се имају третирати као индикатори у процени ризика, неопходно је у сарадњи са три органа направити јединствен систем правила који би се користио као мерило при свакој процени. Додатно, како процена ризика упућује на различите типове понашања учинилаца овај правилник треба да обухвата и досадашњу евиденцију наведених органа која може да упути на најтипичније примере постојања ризика, вредновања истог и процене наведеног вредновања.

АМАНДМАН IV

У члану 24. после става 5. додаје се став 6. тако да гласи:

“На захтев жртве, састанцима Групе за координацију може да присуствује лице које добро познаје жртву - лице од поверења, тако да својим учешћем допринесе квалитетнијој процени потребе за подршком и заштитом жртви”.

Образложење

На захтев жртве, у поступак процене може да се укључи лице које добро познаје жртву, тако да својим учешћем може да допринесе квалитетној процени потреба за додатном подршком жртви (лице од поверења). Током процене потреба за пружањем додатне подршке жртви сваки члан Групе дужан је да се придржава прописа из своје надлежности, као и стандарда и правила струке. Сваки члан Групе непосредно врши опсервацију и утврђује потребе жртве за пружањем подршке у оквиру свог домена рада, а своје мишљење о потребама жртве за додатном подршком. Ово се показало као добра пракса и предвиђена је Правилником о додатној образовној, здравственој о социјалној подршци детету и ученику те је као такву треба предвидети и у процеси подршке жртви кроз рад Групе за координацију као пример добре праксе.

А М А Н Д М А Н V

Члам 29. мења се тако да гласи.

“Жртва насиља у породици и жртва кривичног дела из овог закона има право на бесплату правну помоћ.”.

Образложење

С обзиром на то да, до тренутка подношења предлога закона о спречавању насиља у породици није донет посебан закон који регулише бесплатну правну помоћ, већ постоји само Нацрт закона о бесплатној правној помоћи, неприхватљиво је да се на основу препоставке, да ће такав закон бити усвојен у будућности, уноси овај појам у Предлог закона о спречавању насиља у породици.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 30. став 2. мења се тако да гласи:

“У изради индивидуалног плана заштите и подршке жртви учествује и жртва, ако то жели.

Образложење

Није прихватљиво да се омогући дискреционо право Групи за координацију да дискреционо оцењује емотивно и физичко стање жртве и да на основу тога доноси одлуку о праву учешћа жртве у изради индивидуалног плана заштите.

НАРОДНА ПОСЛАНИЦА:

ЉУПКА МИХАЈЛОВСКА